

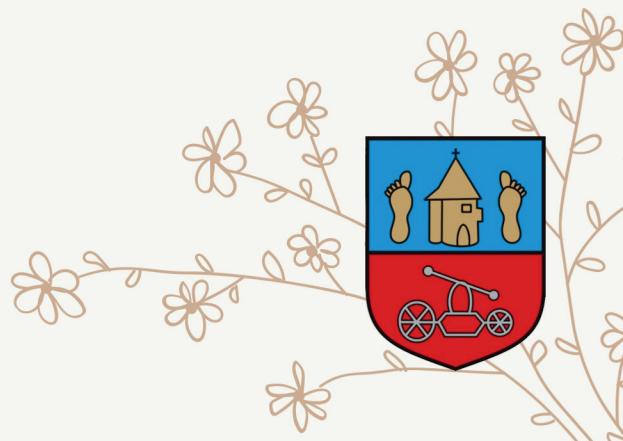
Leto 31, št.: 1
Naklada: 150 izv.
Uredila: Veronika Kotnik
Oblikovanje: David Poderžan
V Libeličah, januar 2024



LIBELIŠKI GLASNIK

2023

<http://www.libelice.si>



Voščila



Spoštovane krajanke in krajani! Božično-novoletni čas je čas, ko se ustavimo, pogledamo nazaj na prehodeno pot in se veselimo novih priložnosti, ki nam jih prinaša prihajajoče leto. V teh prazničnih dneh vam želim, da bi bili vaši domovi napolnjeni s toplino in ljubeznijo družine in prijateljev. Srečno v letu 2024!

Predsednik Sveta KS Libeliče Branko Perovnik



V imenu Prostovoljnega gasilskega društva Libeliče želimo vsem krajanom in krajankam vesele ter mirne praznike in vse dobro v novem letu 2024.



Ničesar ne vidimo priti, a vemo in čutimo vsi, nekaj od nas se poslavljaj, a drugo nam sega v dlani.

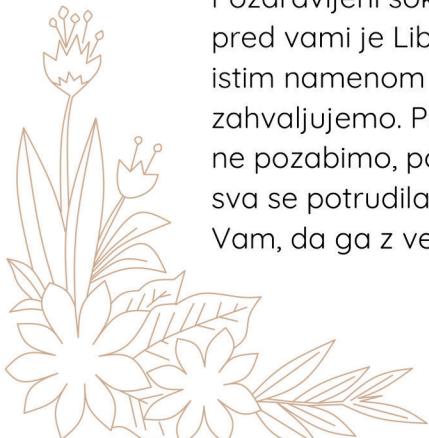
Srečno, uspešno in zdravo novo leto 2024 vam želimo.

Kulturno prosvetno društvo, Karitas, Rdeči križ in Športno društvo Libeliče

Beseda urednice

Pozdravljeni sokrajani,
pred vami je Libeliški glasnik za leto 2023. Malo drugačen, vendar narejen z istim namenom kot je to počel Adrijan 30 let, za kar se mu najlepše zahvaljujemo. Pomembno je zapisati in ovekovečiti vsakdanje dogodke, da jih ne pozabimo, potem postanejo spomini, ki bodo nekoč ogreli srce. Z Davidom sva se potrudila in zbrala pisno in slikovno gradivo, ki ste ga vi pripravili. Želim Vam, da ga z veseljem prelistate in uživate v vsebini.

Veronika Kotnik





Božično - novoletno voščilo

Spoštovani Libeličani, še zlasti starejši, bolni in onemogli! Pred nami so božični prazniki. Ves adventni čas se pripravljamo na velik praznik Jezusovega rojstva. Mnogi ga imenujejo veseli december, ko nas posebna razsvetjava po naših domovih in lepi okraski spominjajo na neko praznovanje, ki pa nas ne približa skrivnosti Jezusovega rojstva.

Ne smemo pozabiti, da se Jezus ne rodi v palači in razkošju, ampak v skrajno revnih okoliščinah – v jaslih. Bog prihaja na svet in želi ostati med nami. Zato mu odprimo vrata svojih src, da nas bo Njegova ljubezen ogrela.

Sin človekov »ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge.«

In je stregel: ubogim, slepim, hromim, kruljavim, grešnim. Hodil je od kraja do kraja in oznanjal evangeliј ter delil dobrote. Vstopil je v vsako hišo, kjer so mu odprli vrata.

Zato ne zaklepajte svojih hiš, predvsem pa ne svojih src.. Naj ostanejo priprta in naj bo to znamenje, da vabite Gospoda, naj vstopi in naj se ustavi pri vas...

Ko vidiš nekoga, ki ga zebe, ki je žalosten, ki beži pred neurjem, ki se boji teme, stopi k njemu. Podaj mu roko, pomagaj mu na poti k toploti, veselju, miru, razsvetli njegovo temo. Podaj mu roko, med vama postavi most. Most, ki zraste, ko se človek čoveku nasmehne. Most, ki zraste, ko te roke povabijo v objem. Most, po katerem hitiš v odgovor klicu na pomoč.

Drug drugemu lahko v še tako hudi preizkušnji prinašamo Luč upanja. Postavimo most, kjer ga ni. Prižgimo luč, kjer še ne gori.

Odprimo vrata svojih src in povabimo gosta. Da, to je božič.

Ob koncu vam skupaj z mojim prijateljem Petrom Opeko želim odprtosti za življenje, za Boga in bližnjega. Blagoslovjen božič in obilo božjega blagoslova skozi vse novo leto 2024!



Kulturni pohod na Strojno

Libeličani smo letošnji slovenski kulturni praznik – 8. februar – izkoristili za druženje ob hoji in spoznavanje kulturne dediščine ljudskih pevcev in vižarjev na Strojni. V spominski sobi »bukovnikov« na Strojni je prikazano bogastvo koroške pisne dediščine, ki se skriva tudi v številnih ohranjenih rokopisnih zapisih in prepisih.



Tekst: Klara, Barbara, Ela, Manca in Nina;
foto: Simona in Adrijan



Ob 9. uri smo se pohodniki zbrali pri krožišču v Libeličah, temperatura je bila ledenih -10°C, vendar nas to ni odvrnilo od našega namena, da se peš podamo do Strojne in si ogledamo spominsko sobo. Pot do Strojne smo premagali v dveh urah, popestrili pa smo jo z glasbo.

Ob 11-ih smo si v spominski sobi koroških bukovnikov ogledali razstavo, s petjem in recitacijami pa smo obeležili današnji praznik. Zapeli so nam pevci libeliškega pevskega zbora, na trobento sta zaigrala Jaka Kobovc in Franc Pesičer, s harmoniko in petjem pa nas je presenetil Nej Konečnik. Zanimivo je bilo slišati zgodbe o bukovniku Blažu Mavrelu – Pvožlu, ki jih je pripovedoval g. Kobovc, saj je koroškega Krjavla, Blaža Mavrela osebno poznal.

Po kratkem programu smo se podružili ob čaju v gostilni Pr' Strojanco in se nato počasi odpravili domov.



Koncert Mešanega pevskega zbara Libeliče

Glasba razveseljuje človeka in olepša njegove vesele trenutke,
glasba mu pomaga preboleti najhujše žalosti,
glasba ga opogumlja, glasba mu pomaga k zbranosti
in ga tudi sama na sebi duhovno plemeniti.

Zakaj bi nam bila glasba sicer sploh potrebna, če ne prav zato,
da bi potešila našo željo po čustvenem doživetju,
ne da bi bili zapleteni v njena globoka izhodišča,
v njene nedoumljive vire.

Kadar nič ne pomaga, samo glasba obriše solze in opogumi srce, pravi nemški pregovor.

V petek, 16. junija, smo se zbrali v libeliški farni cerkvi sv. Martina na letnem nastopu MePZ Libeliče. Nastop v farnem svetišču s svojo akustiko pripomore, da pesmi zvenijo še prav posebno.

Pevci poskušajo zvočno zgodbo, ki si jo je zamislil skladatelj, posredovati s svojim glasom. Z vsako zgodbo ali pesmijo nas spomnijo na določene situacije v naših življenjih in vzbudijo neka čustva. V glavnem gre za besedilo, pogosto pa tudi za harmonije, saj zvok močno vpliva na čustva. Svoja doživljanja potem poskušajo karseda iskreno predati poslušalcem.

Smisel pevskega dela je tudi to, da se poslušalca tisto, kar sporočajo, dotakne. Ni nujno, da gre za neka globoka besedila. Lahko gre samo za vzdušje, ki ga prenesejo. Pomembno je, da se poslušalec nahrani, ko pride na koncert.



Tekst: Veronika Kotnik

MePZ KPD Libeliče je naslednik moškega pevskega zbara, ki je v Libeličah deloval že pred več kot petdesetimi leti. Tradicija ga ohranja, nove razmere pa postavljajo pred zbor sveže izzive. V koronskem času je vodenje zbara prevzela mlada zborovodkinja Tina Frank, magistrica, profesorica glasbene pedagogike, ki je s svežo energijo prinesla nov način dela z novim programom pesmi. Tako so nam predstavili pesmi o naravi, ljubezni in domovini.

Kot posebna gosta sta nastopila domačina Zarja Pšeničnik, ob spremljavi Vite Gracej, in Matevž Štrekelj.

Nastop domačega pevskega zbara ima velik pomen za kraj in za širšo okolico. Pomeni najlepši način za ohranjanje dedičine in našega, slovenskega jezika.

12. tradicionalni Fikanov pohod

V soboto, 17. junija, ob pol štirih zjutraj, se je 12 pohodnikov odpravilo na pot iz Libelič na Uršljo goro in večina tudi nazaj v Libeliče. Na 20-urni poti jih je spremljalo lepo vreme, vesela družba in gostoljubni domačini, ki so poskrbeli za okrepčila in spodbude, da je bil korak naprej lažji in prijetnejši.

Iskrena hvala pobudniku pohoda, g. Štriglu, ki je pohodnike pričakal in veselo sprejel ob prihodu nazaj v dolino.

Kljub nekaj žuljem, ni primanjkovalo dobre volje, niti po premaganih cca. 55 km in skoraj 2700 višinskih metrih.

Organizatorji si štejejo v posebno čast, da so se pohoda udeležili tako Libeličani, kot tudi gostje. Prav tako vabijo vse zainteresirane, da se v čim večjem številu udeležite naslednjega, že 13. Fikanovega pohoda!

Libeliče - Uršlja gora - Libeliče



Tekst : Nastja Perovnik, foto: Branko Perovnik

Majhen inštrument po izmeri, velik po maniri Pesem za veselje!



Tekst: Blanka Ogrizek, foto: Marjeta Rebernik

Ukulele so priljubljeno majhno brenkalo s štirimi strunami, ki izvira s Havajev. Ukulele spadajo med lutnje in imajo štiri strune. Skratka, majhnostrunsko glasbilo ponovno v modi!

30. junija so bili otroci s Podružnične osnovne šole Libeliče na glasbenem dogodku UkuleLent v Mestnem parku Maribor. Nastopili so Maja, Alex, Lina, Sara, Pija, Lara in Skye ter učiteljici Helena in Anita.

V štajersko prestolnico so se peljali z vlakom, kar je bilo dodatno doživetje.

Kmečke igre v Čezsoči vsakoletni dogodek, ki je postal tudi naša tradicija

Že vrsto let zastava našega kraja krasí Soško dolino na vsaj en poletni dan in tudi letos ni bilo nič drugače. S krajani smo se v soboto, 22. julija, udeležili 36. tradicionalnih Kmečkih iger v Čezsoči. Libeliška zasedba tekmovalcev Ring Miran, Pšeničnik Maja, Perovnik Branko, Maks in Tamara Rožej je štela pet članov. Ob pričetku prireditve na vaškem nogometnem igrišču ob 18. uri smo se tam zglasili med prvimi.

Pot do Čezsoče nas je vodila po dveh sosednjih državah in naša odprava je imela priložnost narediti tradicionalni postanek ob Rabeljskem jezeru v Italiji, naše zadnje kilometre pa so krasile stene najlepših slovenskih vrhov in soteske med njimi.



Po uvodnih besedah gostiteljev, ki so se razveselili našega prihoda, in pričetkom tekmovanja, niso mogle, navdušenju množice in tekmovalcev, kljubovati niti poslabšane vremenske razmere. Večglava množica je spodbudno podpirala vse ekipe, od prve do zadnje, ki so se pomerili v treh igrach: izdelavi kope iz sena, izdelovanju strašila in premagovanju poligona z lesenimi smučmi. Po napetem, predvsem pa zabavnem dogajanju, ni bilo med udeleženimi in prisostvujoci videti obraza, ki bi ostal ravnodušen. Igram sta prisostvovala obilica smeha in zabave. Izmed štirih ekip Podkoren, Čezsoča, Pivka in Libeliče, smo se slednji najbolje odrezali in zasedli 1. mesto.

V valu navdušenja smo zaključili naše druženje v Čezsoči in se v zgodnjih jutranjih urah vrnili domov. Tako ... pa smo, z novimi spomini, zaključili 36. del vsakoletne tradicije ... in že nestrpočakamo naslednjega.

Tekst: Tamara Rožej

Delovanje župnijske Karitas Libeliče

Župnijska Karitas Libeliče deluje pod okriljem nadškofijske Karitas Maribor. Vsako leto se še posebej ustavimo in razmišljamo ob geslu tedna Karitas (letos od 7. 11. 2023 do 3. 12. 2023). Letošnje geslo »UPANJE ZA VSE« vabi, da drug drugemu vlivamo zaupanje, da obstajajo rešitve za izzive, probleme in težave. /.../ Velikokrat nas že človeška bližina, prijazna beseda in stisk roke navdajo z upanjem. Karitas v mnoge družine prinaša upanje v obliki hrane, plačila položnic, z nakupom šolskih potrebščin in kurjave. Pogovor in skupno iskanje rešitev pa je spodbuda in pomoč na poti v samostojnost.

(Vir: <https://www.karitas.si/teden-karitas-2023/>)



Karitas je odgovor na to. Človek se odzove na stisko sočloveka in mu vlijе upanje. Prostovoljci in sodelavci Karitas se trudimo, da pristopimo do vsakega (zapusčenega, osamljenega, bolnega, invalida, starejšega, otroka...). Mesečna srečanja nas povezujejo med seboj, prav tako pa skupaj spremljamo razmere v kraju in širše ter načrtujemo naše dejavnosti. Aktivnih nas je 15 prostovoljk in približno 10 občasnih sodelavcev. V začetku letošnjega leta se je od aktivnega dela umaknila gospa Betka Pšeničnik, ki je bila 10 let voditeljica župnijske karitas Libeliče. Za vso skrb in delo se ji sodelavke iz srca zahvaljujemo. Prav tako je v letošnjem letu v naše vrste, žal, posegla kruta usoda. Iz naše sredine se je poslovila naša zvesta sodelavka Jožica Pšeničnik. Za vsa njena srčna in dobra dela naj ji bo Gospod bogat plačnik.

Pri različnih projektih ŽK pa so vedno pripravljeni pomagati naši mladi, vpisani v bazo Caritas young.

Vodilo Karitas je, da ne pozabimo na nikogar. Naj nihče nima občutka, da nikomur ni "mar zanj"! Vsem, ki so v stiski, želimo pomagati, anonimno. Če koga spregledamo, naj se obrne na nas in z največjim veseljem bomo podali roko in prižgali upanje.

Prostovoljke in ostali sodelavci Karitas smo v letošnjem letu opravili preko 350 ur prostovoljnega dela, ki pa nas vedno napolni z radostjo in zadovoljstvom.

Spoštovani krajanji Libelič, hvala za vse podarjeno, za vsako upanje, ki ste ga prižgali v srcih prejemnikov s svojim darom.

Prostovoljke Karitas Libeliče





Dan čebelic v Libeličah

Če pristni je čebelji med, je prava to nebeška jed, otroci se po njem krepe in starši se po njem rede, vsak med pa nima te lastnosti, saj tudi medu umetnega je dosti, kar čebelica nam da, to nas poživi in okrepača.(slovenski pregovor)

Čebele imajo v naravi pomembno vlogo, tudi za obstoj človeštva. V Sloveniji se njihovega izjemnega poslanstva ljudje dobro zavedajo, zato je čebelarstvo močno zasidrano v slovensko tradicijo. Cvetoči travniki in gozdovi so domovanje kranjske sivke, avtohtone slovenske podvrste čebele. Odlikujejo jo lastnosti, kot so krotkost, delavnost, skromnost in odličen smisel za orientacijo. Te lastnosti se zrcalijo tudi v ljudeh, ki za čebele skrbijo in z njimi živijo. Dobro poznavanje življenja in dela teh marljivih žuželk so Slovenci skozi zgodovino širili tudi po svetu. Danes lahko slovensko čebelarsko tradicijo in uporabnost čebeljih produktov spoznate na zelo doživete načine. Slovenija diha s čebelami, zato ni čudno, da se je prav tu rodila ideja o svetovnem dnevu čebel.

Pobuda za razglasitev svetovnega dneva čebel je prišla iz Slovenije, izbran pa je bil datum rojstva velikega poznavalca čebel iz 18. stoletja, Antona Janše. Janša je bil prvi čebelarski učitelj na dvoru habsburške cesarice Marije Terezije. Z uveljavljanjem metod čebelarjenja, ki so jih s pridom uporabljali kranjski čebelarji, je povzročil pravo revolucijo v tedanjem čebelarstvu.



V soboto, 20. maja, smo tudi v Libeličah obeležili Svetovni dan čebel. Druženje je bilo namenjeno predvsem najmlajšim, ki so v spremstvu staršev in starejših staršev obiskali domačega čebelarja Vinka Močilnika. Povabil nas je v svoj čebelnjak, kjer nam je pokazal domovanje čebel, čebelarsko opremo in orodje. Poskusili smo tudi med iz satnic.

Po ogledu smo se napotili v Bičivnek, kjer nas je že čakala malica, domač kruh in med ter melisin sok. Gospa Milka je pripravila testo za medenjake, ki smo jih nato oblikovali sami.

Medtem ko so se pekli medenjaki, so najmlajši poslikavali panjske končnice, starejši pa smo se družili ob kavi in pogovoru. Razdelili smo tudi semena za medovite rastline, ki jih bo vsak posejal na svojem vrtu, da bodo čebelice še dolgo lahko nabirale med.

GASILCI

Državno tekmovanje

V soboto 23.9.2023 in nedeljo 24.9.2023 je v Gornji Radgoni potekalo Državno gasilsko tekmovanje 2023, katerega so se udeležili tudi naši gasilci s kar 7 ekipami. PGD Libeliče so na tekmovanju predstavljali: ekipa mladincev, članice A, člani A1, člani A2, člani B, starejše gasilce in starejše gasilke. Kljub slabim vremenskim razmeram so ekipe odlično izvedle vajo in se dokazale s svojim znanjem in spretnostmi.

Med 53 ekipami je ekipa naših pionirjev dosegla 3. mesto, na kar smo še posebej ponosni. V kategoriji članov A je PGD Libeliče nastopilo z dvema enotama: člani A1 so dosegli 2. mesto in člani A2 10. mesto. Pri članicah A so med 33 uvrščenimi ekipami dosegle 14. mesto. Člani B so med 47. ekipami usvojili 13. mesto. Starejši gasilci so med 45. ekipami dosegli 27. mesto. Starejše gasilke so med 36. ekipami usvojile 26. mesto.

Za tako malo vas, kot je naša, so dosežena mesta velik uspeh. Takšni dosežki zahtevajo veliko odrekanja in trdnega dela, za to se zahvaljujemo vsem, ki so vlagali svoj trud, potrpljenje in znanje v pripravo in izpopolnjevanje ekip za tekmovanje. Hvala vsem za vašo stalno pripravljenost in pomoč. Skupaj dokazujemo, da smo močni in povezani ter da lahko naredimo ogromno koristnega.



Oktober-mesec požarne varnosti



»Z gasilskim pozdravom Na pomoč«

Novo vozilo

V mesecu novembru smo v garaži iz PGD Ihan pospremili novo pridobitev – gasilsko vozilo GVC1, staro vozilo pa predali Prostovoljnemu gasilskemu društvu PGD Marno. Nova pridobitev bo bistveno izboljšala kakovost izvajanja gasilske dejavnosti v kraju. Veliko našega dela je posvečenega ozaveščanju krajanov, imamo precej mladih članov. Redno se udeležujemo tekmovanj in tam tudi dosegamo izvrstne rezultate.

V mesecu požarne varnosti je naše prostovoljno gasilsko društvo organizirali gasilsko vajo gasilske zveze Dravograd za članice. Vaja je potekala 27. oktobra na kmetiji Hribernik. Na vaji je sodelovalo 32 članic iz GZ Dravograd. V tem mesecu smo z našimi operativnimi člani obiskali tudi naše najmlajše krajane na šoli in v vrtcu, ter naredili vajo evakuiranja in jim pokazali različne gasilske veščine.



Ko mejni prehod postane kraj srečevanj s pripovedovalci

Konec septembra je v stavbi bivšega maloobmejnega prehoda zaživel stalna zbirka Koroškega pokrajinskega muzeja Ko spregovorijo meje. Obnova objekta je potekala v sklopu projekta Koroška 100 let pozneje, finančno podprtga z evropskimi sredstvi. V enem od prenovljenih prostorov je urejena stalna avdiovizualna razstava, s katero je Koroški pokrajinski muzej pod vodstvom kustosinje Brigite Rajšter nadgradil zgodovino po razpadu Avstro-Ogrske. Gre za posnete in zapisane pripovedi posameznikov z obeh strani državne meje, ki jih je od leta 2015 zbirala zunanjia sodelavka muzeja, dr. Manja Miklavc.

Osebne in družinske spomine pripovedovalcev (preko 350) je zbrala v knjigi Ko spregovorijo meje. Otvoritev razstave s predstavitvijo knjige se je odvila v sklopu prireditev ob libeliškem krajevnem prazniku, 28. 9. 2023. Že takrat smo lahko začutili posebno energijo ob živi pripovedi o nastanku knjige, razstave in dveh filmov. Film Ko spregovorijo meje in promocijski film o Libeličah sta delo režiserja Toma Novosela, ki se je pridružil večeru. Razstava je nekaj posebnega, ker omogoča nadaljnje zbiranje spominov in nadgradnjo vsebin.



Na 1. večeru s pripovedovalci je pisatelj in upokojeni profesor slovenskega jezika Andrej Makuc delil svoje Čezmejne zgodbe, navdihnjene z izkušnjami ob meji. Razstava na libeliškem mejnem prehodu je nastala na podlagi njegovih del.

S profesorjem Makucem sva se spoznala v časih stalnega nadzora na mejnih prehodih, kjer so graničarji skrbeli za varnost. V Makučevi čezmejnici SVIMA opisujejo poostren nadzor na naši strani meje, kjer so slovenski graničarji brezplačno varovali mejo, medtem ko so Avstrijci imeli bolj sproščen pristop.

Makuc je bil moj profesor slovenščine v času osamosvajanja Republike Slovenije. Njegova humorna drža je kljub težkim časom postala rdeča nit njegovih zgodb od 90-ih do danes. Na pripovedovalskem večeru na mejnem prehodu Libeliče je delil svoje živahne zgodbe, ki so simbolizirale preteklost ob meji, kjer smo nekoč prinašali težko dosegljive stvari iz Avstrije.

Nov večer s pripovedovalci nas čaka naslednje leto, zato si rezervirajte 3. torek v mesecu januarju, ko se znova srečamo na mejnem prehodu.



Libeliške ženske so praznovale

Noben cvet ni tako lep, kot je lepa ženska.

Noben vetric ne piha tako nežno, kot je nežna ženska.

Noben kamen ni tako trd, kot je trdna ženska.

Noben vihar ne prenese toliko dežja, kolikor solz pretoči ženska.

In nihče ne premore toliko ljubezni, kot je ima v sebi ženska!

S tem verzom je predsednik KS Branko Perovnik nagovoril Libeličanke na začetku prireditve ob dnevu žena, v organizaciji Krajevne skupnosti Libeliče. Program so otvorili libeliški pevci, dvorano je s smehom napolnil Kimperk teater, za prisrčen zaključek prireditve pa so poskrbeli otroci z deklamacijo in pesmijo. Po koncu programa je sledila zakuska, nato pa ples do jutranjih ur z Duom 1A, ki so se ga udeležili tudi nekateri partnerji.



Libeliški pevci so naredili praznik še lepši.

Ob dnevu starostnikov so nastopali najmlajši



S skečem o prijateljstvu sta za nasmehe starejših občanov Libelič poskrbeli Klara in Ela iz 8. razreda.

Učenci POŠ Libeliče pa smo jih pozdravili z deklamacijo o dedkih in babicah. Učiteljica Tanja je poskrbela za folklorni točki, pri kateri jih je spremjal g. Marko Prevolčič.

Plesalci so uživali in svojo energijo prenesli tudi na ostale. Učenec Blaž pa je vse skupaj prijetno zaokrožil z igranjem na harmoniko. Upamo, da so to prijetno vzdušje ponesli skozi ves dan. Mi smo ga.

Zapisala učiteljica Lucija Plošnik

99



V vrtcu in šoli je fajn

Ker se zavedamo pomena lepih besed, majhnih dobrih dejanj, smo ob mednarodnem dnevu prijaznosti 13.11., z učenci širili lepo gesto. Poslikali smo kamenčke in jih podelili med bližnje, mimoidoče ter jim s tem zaželeti lep dan. Odnesli smo jih tudi pred trgovino, kjer upamo, da so komu polepšali dan ali pa jim vsaj privabili nasmešek na obraz.

Sicer povsem nepričakovano, se je kaj hitro izkazalo, da se dobro z dobrim vrača, saj nam je prijazna gospa v zameno v trgovini pustila sladko pozornost, ki pa so je bili naši učenci še kako veseli. Ker gospe ne poznamo, se ji zahvaljujemo na daljavo in upamo, da bo zahvala prišla do nje. Hvala.



3. decembra smo se zbrali na božičkovih delavnicah v gasilskem domu. Pravo praznično vzdušje so nam pomagale pričarati že snežinke, ki so poplesavale po nebu, piko na i pa je dodala še božična melodija, ki je odmevala po dvorani. Ustvarili smo zvrhan koš okraskov, voščilnic, venčkov, pisali Božičku, na koncu pa tudi zaplesali.



21. decembra je pevski zbor OŠ Libeliče z božičnimi melodijami pričel čudovit predprazničen večer.

Po nastopu naših mladih pevcev in instrumentalistov pa so nas vzgojiteljice vrtca Prevalje popeljale na potovanje v svet pravljic. Le kdo ne pozna Suhadolčanovega junaka Krojačka Hlačka, ki s svojo šivanko, sukancem in gumbi pomaga vsakemu, ki mu prekriža pot? V dramski igri smo se sprehodili skozi pravljice Hiša iz gumbov, Kdo smo?, Naše mesto in Razbojniki Cincin.

Po končani predstavi je Krojaček Hlaček skupaj z otroki priklical Božička, ki je prinesel darila prav za vsakega izmed otrok in nariral nasmeh na lička naših najmlajših sokrajanov.

Učiteljice in učenci POŠ Libeliče
Avtorica prispevka: Lucija Plošnik





Mlada Korošica popeljala štafeto na SP

Plavalka ravenskega Fužinarja Hana Sekuti je četrtja plavalka slovenske štafete 4 x 100 m prosto na februarskem svetovnem prvenstvu v Dohi. Na mitingu v Györu je z osebnim rekordom 57, 21 prepričljivo dobila tekmo na 100 m prosto v mladinski konkurenči ter sebi in štafeti priplavala pot na SP.

Dogajanje ŠD v letu 2023

Leto 2023 je bilo pestro tudi za člane športnega društva Libeliče. V januarju smo izvedli pikado turnir. Februarja je, po nekaj letih premora, sledil odhod »Ski bus Libeliče« na smučanje v avstrijski Nassfeld. Po občnem zboru članov marca, smo aprila pripravili igrišče za športne aktivnosti, ki se na njem izvajajo preko toplejšega dela leta. V oktobru smo na igrišču postavili tudi nov koš. Pred kratkim se je odvил še turnir v namiznem tenisu. V nadaljevanju pa še kratek zapis, o uspešno izvedenem dogodku poleti.

Zadnji vikend v avgustu je ŠD Libeliče organiziralo „III. Pavlijev memorial“, ki se je odvijal v soboto 26. 8. 2023 na športnem igrišču Libeliče. Nogometni turnir z druženjem, je posvečen prehitro preminulemu športnemu, predvsem pa nogometnemu zanesenjaku Pavlu Gliniku. Na turnir se je prijavilo 6 nogometnih ekip, ki so se med seboj pomerile. Dogajanje je dodatno popestrila še ekshibicijska tekma »Suh:Debelik«. Vroč tekmovalni dan je potekal brez zapletov in poškodb, česar smo posebej veseli.

Po športnem dogajanju je sledila sproščena zabava ob zvokih skupine Sezuti mački.

Na tem mestu se iskreno zahvaljujemo vsem prostovoljcem in donatorjem, ki so omogočili izvedbo dogodka! Zelo smo veseli vsake pomoči. Lepo je videti vse ljudi, pripravljeni stopiti skupaj in narediti nekaj dobrega za dober utrip v kraju. Vi nam dajete voljo in zagon, da se trudimo še naprej.

Upamo, da ste na dogodku uživali. Obenem pa vas vabimo, da prihodnje leto, zadnjo avgustovsko soboto, zopet preživimo skupaj.

Člani ŠD Libeliče



Martin Hovnik se do konca sezone podaja v NK Fužinar, kjer bo s statusom posojenega nogometaša izkušnje nabiral v 2. SNL.



NAŠA LEPA VAS





IGRIŠČE



HVALA



USTVARJALNICE

